

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60931-07-20 א נ' ב

תיק חיצוני:

לפני הרכב כבוד השופטים:

סארי ג'יוסי [אב"ד]

אספרנצה אלון

מאזן דאוד

המערער א.

נגד

המשיבה ב.

1
2 ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בקריות (כב' השופט ניר זיתוני) מיום 14.6.20
3 בתיק תלה"מ 77346-01-19.
4

פסק-דין

5
6 השופט סארי ג'יוסי [אב"ד]
7

8 1. בפנינו ערעור על פסק-דינו של בית המשפט לענייני משפחה בקריות (כב' השופט נ. זיתוני)
9 ב-תלה"מ 77346-01-19, מיום 14.06.2020 (להלן: "פסק-הדין"), אשר במסגרתו התקבלה
10 חלקית תביעת המערער לחיוב המשיבה במזונות שני ילדיהם המשותפים של הצדדים,
11 הוצאות שוטפות ודמי-מדור עקב שינוי משמעותי בזמני השהות.
12

13 בית משפט קמא קבע, כי על המשיבה לשלם למערער סך של 2,000 ₪ עבור שני ילדיהם
14 המשותפים, וכי סכום זה כולל הוצאות מדור ואחזקת מדור. כמו-כן נקבע, כי בנסיבות
15 העניין החיוב האמור יחול ממועד מתן פסק-הדין ואילך.
16

17 הנסיבות הצריכות לעניין
18

19 2. הצדדים נישאו ביום ....., מן הנישואים נולדו 2 ילדים, ל', כבת 18 ומ' כבן 15 (להלן:
20 "הילדים"), והצדדים התגרשו ביום ....
21

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60931-07-20 א' נ' ב

תיק חיצוני :

3. בין הצדדים התנהלו בבית המשפט לענייני משפחה הליכים רבים זה החל משנת 2014, לרבות בסוגיות של משמורת הקטינים, מזונותיהם, וכן ענייני רכוש. ביום 30.12.2014 ניתן פסק-דין של בית משפט קמא בעניין משמורת הקטינים, ובו נקבעו הסדרי שהות במתכונת של משמורת משותפת.

4. ביום 18.06.2014 ניתנה החלטה זמנית בסוגיית המזונות, ולפיה נאמד שכרו של המערער ב- 12,000 ₪ נטו לחודש ושכרה של המשיבה ב- 6,000 ₪ לחודש. בהליך ההוכחות הוברר, כי הכנסתו של המערער פחתה באופן משמעותי, ובית המשפט אמד את הכנסותיו ב- 8,000 ₪ לחודש, ואת הכנסות המשיבה ב- 5,500 ₪ נטו לחודש.

בפסק-הדין שניתן ביום 06.07.2015 (להלן: "פסק-הדין הראשון"), נאמדו צרכי כל אחד מן הילדים על 2,200 ₪, לרבות הוצאות מדור והחזקתו. המערער חויב בפסק-הדין לשלם 1,300 ₪ עבור מלוא הצרכים ההכרחיים של כל אחד מן הילדים, וכן נקבע, כי היתרה בסך 1,800 ₪ תחול על שני הצדדים בחלקים שווים.

עוד נקבע, כי עד ליום 31.07.2015 תעמוד על כנה החלטת המזונות הזמניים בתיק, וכי החל ממועד זה ואילך, ישלם המערער למשיבה דמי-מזונות בסך של 1,200 ₪ לחודש עבור כל אחד מן הילדים. דמי המזונות, כך נקבע, ישולמו עד הגיעו של כל אחד מן הילדים לגיל 18 או עד מועד גיוסו לצה"ל, לפי המאוחר מבין השניים וממועד זה ועד תום השירות בצה"ל יעמדו דמי המזונות על שליש.

כמו-כן נקבע, כי הצדדים יישאו בהוצאות רפואיות שאינן מכוסות במסגרת הביטוח הרפואי, וכי קצבת המוסד לביטוח לאומי עבור הילדים ומענק הלימודים ישולמו לידי המשיבה. הצדדים, כך נקבע, יישאו בחלקים שווים גם בהוצאות חינוך.

5. בחודש יוני 2016, הגיש המערער תביעה לביטול חיובו בדמי-מזונות, הואיל ולטענתו, הוא עתיד הוא להיות מוכר כנכה על-ידי המוסד לביטוח לאומי, וכי הוא סובל מסוכרת. לפיכך, כך לטענת המערער, הוצאותיו עלולות לגדול. ביום 14.06.2016 בית משפט קמא קבע, כי הואיל וסיכויי התביעה אינם גבוהים, על המערער להפקיד ערובה להוצאות המשיבה, בשיעור של 6,000 ₪. ביום 14.07.2016 משלא הופקדה הערובה האמורה, הורה בית משפט קמא על מחיקת התביעה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60931-07-20 א נ' ב

תיק חיצוני:

6. ביום 01.11.2016 הגיש המערער תביעה חדשה לביטול והחזר דמי המזונות, הואיל וטען, כי הבן, מ', עבר למשמורתו ומתגורר בביתו במשך כל ימות השבוע.

7. ביום 04.06.2017 ניתן פסק-דין בתביעה, ובמסגרתו, כי הצדדים הגיעו להסכמה לפיה יבוטלו דמי המזונות עבור הבן, מ', ויוחזרו דמי המזונות שנתקבלו מאז מעברו של מ' אל המערער. כמו-כן, הוסכם, כי קצבת המוסד לביטוח לאומי, אשר התקבלה עבור מ' תוחזר אף היא. עוד נקבע, כי יש להחיל את ההחזר האמור החל מחודש אוגוסט.

8. ביום 18.04.2017 הגיש המערער תביעה למשמורת מלאה, וביום 20.07.2017 הגיש תביעה נוספת להתאמת דמי-מזונות. ביום 10.08.2017 ניתנה החלטה על מחיקת ההליך למשמורת בעקבות הודעת המערער בעוד שתביעת המזונות נותרה על כנה. ביום 22.10.2017 הוגשה בקשה נוספת שהוכתרה "שינוי במצבי האישי וביטול דמי-מזונות".

ביום 05.12.2017 ניתנה החלטה בית משפט קמא בתביעת המזונות, ובמסגרתה נקבע, כי הואיל ומ' עבר למשמורת המערער וכן חל שינוי בהסדרי המשמורת בנוגע לבת ל', יש לבטל את חיובו של המערער בדמי המזונות גם עבור ל' החל מיום 01.08.2017, וכי קצבאות שני הילדים יועברו לחשבונו של המערער החל מיום 01.01.2018.

9. ביום 10.12.2018 הגיש המערער תביעה חדשה אשר הוכתרה "תביעה להשתתפות בהוצאות גידול הילדים". ביום 20.12.2018 קבע בית משפט קמא, כי על המערער לנקוט בהליך מהו"ת, וכי התביעה האמורה תמחק.

10. לאחר מיצוי הליכי המהו"ת הגיש המערער מחדש, ביום 30.01.2019, את התביעה להשתתפות בהוצאות גידול הילדים, במסגרתה עתר המערער להורות על חיובה של המשיבה בדמי-מזונות עבור שני הילדים.

לטענת המערער, בשים-לב לקביעת בית המשפט העליון ב-בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (19.07.2017) (להלן: "הלכת בע"מ 919") נוכח העובדה, כי שני הילדים נמצאים במשמורתו כיום, ועל-בסיס פסק-הדין הקודם בעניינם של הצדדים, על המשיבה לשלם לו דמי-מזונות בסך של 4,800 ₪ לחודש, בנוסף על השתתפות בהוצאות בריאות וחוגים, ובצירוף החזר בגין חשבונות טלפון וחשבונות ביטוח רפואי החל מתחילת שנת 2015.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60931-07-20 א נ' ב

תיק חיצוני:

11. ביום 13.02.2019 הגישה המשיבה כתב-הגנה במסגרתו ביקשה לסלק את התביעה על הסף. לטענת המשיבה, פסיקת בית המשפט בהליך הקודם יוצרת מעשה בי-דין בנוגע לרכיבי התביעה שעניינם דרישה להחזר הוצאות משנת 2015 ודרישה לחיוב במדור עבור מ'. עוד נטען, כי המערער לא צירף לתביעתו מסמכים מתאימים, וכי לא ניתן לעתור במסגרת תביעה אחת להחזר הוצאות שוטפות וחיוב בהוצאות עבר.

12. ביום 27.02.2019 הגיש המערער, בהתאם להחלטת בית משפט קמא, כתב-תביעה מתוקן, במסגרתו ויתר על החזר הוצאות שוטפות של מ' החל משנת 2015 ועמד על שאר טענותיו בעניין מזונות, דמי-מדור והוצאות שוטפות החל מיום 14.07.2018.

13. ביום 12.03.2019 הגישה המשיבה כתב-הגנה מתוקן מטעמה היא עמדה על טענותיה הקודמות לסילוק על הסף מחמת מעשה בית דין, חוסר תום לב, העדר אסמכתאות כדין, והסתת הקטינים נגדה. עוד נטען, כי מעברם של המערער ושל הילדים לצ' הביא להתדרדרות ביחסים עם מ', ולפיכך אין לחייבה בדמי-מזונות עבורו.

14. ביום 11.09.2019 הגיש המערער בקשת לחיובה של המשיבה בדמי מזונות זמניים עבור שני הילדים, בסך של 4,800 ₪ לחודש. ביום 06.10.2019 הורה בית משפט קמא לחייב את המשיבה בתשלום מזונות זמניים עבור הקטינים בסך של 1,600 ₪ לחודש לידי האב החל ממועד הגשת הבקשה.

15. על החלטה זו הגיש המערער בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי (רמ"ש 17635-10-19). ביום 25.10.2019 נקבע, בהמלצת ערכאת הערעור, ובהסכמת המשיבה, להעלות את שיעור חיובה של המשיבה בדמי-מזונות של הילדים ל- 2,000 ₪.

במסגרת סיכומיו, חזר המערער על טענותיו, ולפיהן שני הילדים שוהים בחזקתו החל מל' 2018, למעט לילה בשבוע, שבו לנה ל' אצל המשיבה. עוד נטען, כי עת חלקו הצדדים משמורת משותפת חויב המערער בתשלום 1,200 ₪, וכי על החישוב הנוכחי להיקבע כנגזרת של חיובו האמור. הפן המגדרי, כך לטענת המערער, בא לדיי ביטוי בצורה מוקצנת במקרה דנן.

עוד ובנוסף טען המערער, כי המשיבה מרוויחה כ-15,500 ₪ וזאת מבלי שתמצא את פוטנציאל השתכרותה, עת שהיא עצמה מודה כי בימי שלישי ורביעי היא לא עובדת, וכי המשיבה לא גילתה לבית משפט קמא עת כלל רכושה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60931-07-20 א' נ' ב

תיק חיצוני:

1 לטענת המערער, הוא חולה בסוכרת, וכי המעבר לצ' נעשה על-מנת להיטיב עם הילדים
2 בענייני חינוך. התשתית הראייתית, כך נטען, מצביעה על הרעה במצב הפיננסי של המערער
3 לעומת הטבה משמעותית במצב המשיבה. כיוון שהילדים גרים אצל המערער מיום
4 14.07.2018, אליבא דמערער, יש לחייב את המשיבה במזונותיהם מאותו יום.
5
6 16. במסגרת סיכומי המשיבה, נטען, כי היא סירבה למעבר הילדים מר' לצ' אולם נאלצה
7 להשלים עם המעבר נוכח דברי הקטינים, לפיהם אם לא תסכים למעבר ינתקו איתה את
8 הקשר. מ', כך נטען, מגלה כלפיה רגשות שנאה, בשל הסתה של המערער, ונפגש עמה
9 לפגישות קצרות לעיתים נדירות, במהלך מפגשי האם עם הקטינה.
10 עוד נטען, כי המערער לא הוכיח, כי הוא חולה בסוכרת, צורך אינסולין ומקבל טיפולים
11 רפואיים, וכן נטען, כי המערער הסתיר מבית משפט קמא את היקף רכושו, ואף לא פירט
12 את צרכי הילדים.
13
14 עוד ובנוסף נטען, כי הכנסתה של המשיבה ירדה משמעותית בשל מגפת הקורונה, וכי ואין
15 צפי לחזרה להיקף פעילות רגיל. המשיבה, כך נטען, נושאת לבדה בנטל הנסיעות לצ' כדי
16 להיפגש עם הילדים, נוכח סירובו של המערער להביא את הילדים לר'.
17
18 לטענת המשיבה, סעיף 9 לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות) התשי"ט – 1959, רשאי בית
19 המשפט לפטור מחובת מזונות, כולה או מקצתה, בשל התנהגות מחפירה של הזכאי
20 למזונות כלפי החייב במזונות. לפיכך, עתרה המשיבה, להורות על חיוב בדמי המזונות עבור
21 מ' בסך 500 ₪ ולהותיר את חיוב בדמי המזונות של ל' על-סך 1,000 ₪, החל מיום
22 22.09.2019.
23

פסק-הדין של בית משפט קמא

24
25
26 17. בית משפט קמא קבע, כי נוכח הלכת בע"מ 919, על בית המשפט להידרש לקביעת צרכי
27 הילד וגובהם, לרבות צרכים בגין מדור ואחזקתו, יכולתם הכלכלית של שני ההורים מכל
28 המקורות העומדים לרשותם והיחסיות ביניהם, חלוקת המשמורת והסדרי השהות, עת יש
29 ליישם נתונים אלה בנוסחה מתמטית, ובכפוף לנסיבותיו הספציפיות של כל מקרה ומקרה.
30 בענייננו, כך נקבע ל' בת 17 ומ' כבן 15, ופרקי הזמן ששני הילדים שוהים עם המשיבה
31 מצומצמים ביותר.
32

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 20-07-60931 א נ' ב

תיק חיצוני:

בית משפט קמא דן במחלוקת הקיימת בפסיקות בתי המשפט השונים, בסוגית השימוש בנוסחאות מתמטיות לחישוב דמי המזונות, עת מצד אחד קיימת פסיקה, אשר אינה מעודדת חישוב דמי-מזונות באמצעות נוסחאות מתמטיות, ומן הצד השני קיימת פסיקה שמעודדת שימוש בנוסחאות, להוציא מקרים, בהם יש לסטות מן הנוסחאות, כגון: כאשר קיימים פערים גדולים בהכנסות או במשך שהיית הקטינים אצל מי מן ההורים. בענייננו, כך קבע בית משפט קמא, בשים-לב לפערים המשמעותיים בחלוקת הזמנים בין הצדדים, אין מקום להשתמש בנוסחאות מתמטיות על-מנת לקבוע את שיעור דמי המזונות.

18. בית משפט קמא דחה את טענותיה המקדמיות של המשיבה הן בנוגע להעדר עילה, ומעשה בי-דין לגבי דרישת המערער למדור עבור מ', זאת נוכח הלכות בית המשפט העליון, אשר קובעות, כי פסק-דין בסוגית דמי-מזונות אינה מהווה מעשה בי-דין סופי, מקום שמתרחש שינוי נסיבות מהותי. ביחס לרכיב דמי-מדור נקבע, כי נוכח השינוי המשמעותי שחל בהסדרי השהות של הילדים, קיים צורך לבצע בחינה מחודשת בהתאם לנסיבות היום.

בנוגע לטענות המשיבה באשר להעדר תוס-לב של המערער, הסתה של הילדים, ואיומם של הילדים על המשיבה לאפשר את מעברם לצ', נקבע, כי טענות אלו מצריכות בדיקה מעמיקה, וכי לא ניתן לקבוע שהמערער אשם באופן בלעדי במצב הנוצר. לרצון הילדים, כך נקבע, יש חלק ניכר במצב האמור, וכי הואיל והמשיבה לא נקטה בדרכים חלופיות שמטרתם שיפור הקשר בינה לבין ילדיה, אין מקום לקבוע כי יש לבטל או להפחית את החיוב בדמי המזונות עבור מ', בשל התנהגות מחפירה שלו כלפי המשיבה.

19. אשר ליכולתו הכלכלית של המערער נקבע, כי הוא מועסק בשני מקומות עבודה: ש' ומכללת "ד", וכי הוא ממצה את יכולת השתכרותו. עוד נקבע, כי המערער משכיר את דירתו בר' תמורת 4,500 ₪ ובמקביל משלם שכירות בסך של 6,500 ₪ עבור הדירה שהוא שוכר בצ'. נוכח האמור, קבע בית משפט קמא, כי הכנסתו של המערער לחודש מסתכמת בסך של 12,800 ₪.

20. אשר ליכולתה הכלכלית של המשיבה נקבע, כי היא עובדת 30 שעות שבועיות, לעומת 9 שעות שבועיות בהן הועסקה בעבר, וכי המשיבה אינה עובדת בימי שלישי, בהם היא נוסעת לצ' על-מנת לפגוש את הילדים. בית משפט קמא קבע, כי פוטנציאל השתכרותה של המשיבה על-פי האומדן הוא בסך של 10,000 ₪ לחודש לפחות.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60931-07-20 א' נ' ב

תיק חיצוני:

1 בית משפט קמא, קבע, אין להתחשב בהוצאות שיצר המערער עקב מעברו לצ', לרבות לעניין
2 הוצאות הדלק, עת המערער עבר להתגורר בצ' ועיקר עבודתו בר'. נוכח האמור לעיל, קבע
3 בית משפט קמא, כי יחס הכנסות הצדדים עומד על 44% למשיבה לעומת 56% למערער.
4
5 21. בית משפט קמא קבע, כי צרכיהם ההכרחיים של הילדים אינם נופלים מן הצרכים שנקבעו
6 בפסק-הדין הקודם בעניינם של הצדדים, מיום 06.07.2015, היינו 1,300 ₪.
7
8 באשר לדמי המדור, כך נקבע, המערער לא נתן הסבר המניח את הדעת לסיבת מעברו עם
9 הילדים לצ', ולהגדלת הוצאות המדור באופן כה משמעותי, ולפיכך, נקבע, כי אין מקום
10 לחרוג מן הסכום שהוערך בעבר, משמע, כי המדור ואחזקתו מהווים חלק מסך מכלול
11 צורכי הילדים בסך של 2,400 ₪ עבור כל אחד מהם.
12
13 22. הילדים, כך קבע בית משפט קמא, שוהים בחזקתו הבלעדית של המערער, כאשר זמני
14 השהות עם המשיבה מועטים, וכוללים שעות בודדות במהלך יום בשבוע, וכן לינה של לי
15 בלבד - לילה אחד בשבוע. בית משפט קמא דחה את טענות המשיבה, לפיהן הסתה של
16 המערער, היא זו שגרמה לצמצום זמני השהות שלה עימם, והדגיש, כי הואיל והמשיבה לא
17 נקטה בכל הליך בעניין במשך שנתיים, עולה, כי היא משלימה עם המצב הקיים, ואינה
18 פועלת כדי לשנותו.
19
20 בית משפט קמא דחה את טענות המערער לאפליה מגדרית, וקבע, כי טענות אלו אינן
21 לוקחות בחשבון את הפער הקיים לטובת המערער בכל הנוגע להכנסה השוטפת ולרכוש,
22 וכן בכל בנוגע להוצאות ולעוגמת-הנפש הנגרמת למשיבה בשל הצורך לקיים מפגשים בינה
23 לבין הילדים בצ', כמו גם הקשיים בקשר בינה לבין מ'.
24
25 לפיכך, ובשים-לב ליחס ההכנסות בין הצדדים, הורה בית משפט קמא על חיובה של
26 המשיבה בדמי-מזונות בסך של 2,000 ₪ עבור שני הילדים לרבות הוצאות מדור ואחזקתו.
27 עוד נקבע, כי שני הצדדים יישאו באופן שווה בהוצאות הבריאות והחינוך החריגות של
28 הילדים, אשר אינן מכוסות על-ידי סל-הבריאות או ביטוח רפואי אחר או על-ידי חוק חינוך
29 חובה.
30
31 עוד ובנוסף קבע בית משפט קמא, כי האמור בפסק-הדין יחול החל ממועד מתן פסק-הדין
32 ואילך, כאשר עד מועד מתן פסק-הדין יחולו ההחלטות שניתנו בעניין מזונות זמניים, וזאת
33 גם בשים-לב לכך שהמערער נדרש למספר החלטות עד אשר המציא לבית משפט קמא את

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 20-07-60931 א' ב

תיק חיצוני:

המסמכים הנדרשים לשם פסיקת מזונות זמניים במסגרת תביעתו. כמו-כן חייב בית משפט
קמא את המשיבה בתשלום הוצאות משפט בסך 2,000 ₪.

טענות הצדדים בערעור

23. המערער מיאן להשלים עם תוצאת פסק-הדין, וערעורו מונח בפנינו.

לטענת המערער, שגה בית משפט קמא עת קבע ביום 06.10.2019, כי על המשיבה לשלם
למערער דמי-מזונות החל מיום 22.09.2019, וביום 27.05.2020 שינה את החלטתו
המקורית, ואישר את החלטת רשמת ההוצאה-לפועל מיום 07.05.2020, ולפיה על המשיבה
לשלם את דמי-המזונות בגין חודש ספטמבר 2019, החל מיום 22.09.2019, וזאת שעה שאין
הלימה בין ההחלטות.

עוד נטען, כי על אף שרשמת ההוצאה-לפועל אפשרה למערער להגיב על החלטתה מיום
07.05.2020, שט בית משפט קמא את הקרקע מתגובת המשיב, ופעל באופן מובהק לטובת
המשיבה, עת קבע, בניגוד להחלטתו המקורית, כי החיוב בגין חודש ספטמבר 2019 הוא
עבור החלק היחסי של החודש.

עוד ובנוסף נטען, כי החלטה זו של בית משפט קמא מצביעה על כך, שלא הייתה בכוונתו
של בית משפט קמא לפסוק, כי המזונות ישולמו כבר מיום 14.07.2018, על אף שטרם הוגשו
סיכומים בהליך האמור. החלטת בית משפט קמא, כך נטען, עושה עוול מגדרי, מקצינה את
חוסר השוויון בין המינים, ומצביעה על יצר נקמנות מובהק של בית משפט קמא.

לפיכך, עותר המערער לבטל את החלטתו של בית משפט קמא מיום 27.05.2020, לרבות
פסיקת ההוצאות בסך 1,000 ₪, ולקבוע, כי המזונות בסך 2,000 ישולמו החל מיום
22.09.2019, ולא באופן יחסי.

לטענת המערער, שגה בית משפט קמא עת הסיק, כי פסק-הדין הקודם בעניינם של הצדדים
ניתן רק על מזונות ללא התחשבות בהוצאות מדור, ובעיקר שגה עת למרות שבהיותם של
הילדים במשמורת משותפת חויב המערער לשלם 1,200 ₪ עבור כל אחד מן הילדים, וכעת
כאשר הילדים במשמורתו המלאה, מחויבת המשיבה לשלם עבור כל אחד מן הילדים רק
1,000 ₪ כולל מדור.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60931-07-20 א' נ' ב

תיק חיצוני:

1 עוד נטען, כי שגה בית משפט קמא עת לא התייחס בפסק-דינו לעובדה, שלמשיבה קיימים
2 חסכוניות, ובכך סטה מהלכת בע"מ 919.

3
4 עוד ובנוסף נטען, כי שגה בית משפט קמא עת קבע, כי המערער לא עתר לקבלת תשלום
5 דמי-מדור, וזאת על אף שבית משפט קמא עצמו ציין, כי הובא רכיב המדור כחלק בלתי
6 נפרד ממרכיב דמי-המזונות.

7
8 לטענת המערער, שגה בית משפט קמא עת קבע, כי הכנסתה של המשיבה היא 10,000 ₪,
9 בעוד מעיו בתלושי-השכר של המשיבה עולה, כי הכנסתה עומדת על 12,000 ₪. עוד נטען,
10 כי שגה בית משפט קמא עת קבע, כי עיקר עבודתו של המערער היא בר', בעוד שהלכה
11 למעשה, מושעה המערער מעבודתו, וכל הוצאות הדלק מוצאות על הסעתם של הילדים.

12
13 עוד נטען, כי על-פי נט המשפט ניתן ללמוד, כי המערער הגיש את תגובתו לסיכומי המשיבה
14 ביום 14.06.2020, ואילו בית משפט קמא פרסם את פסק-דינו כעשרים דקות לאחר מכן.

15
16 עוד ובנוסף נטען, כי בעוד שבית משפט קמא קבע, כי ל' לנה אצל המשיבה אחת לשבוע,
17 המציאות הנכוחה היא, כי ל' מתארכת אצל אימה וסביה לילה אחד בשבועיים בלבד.

18
19 נוכח כל האמור, עותר המערער לחייב את המשיבה בסך של 4,800 ₪ מזונות, בתוספת
20 2,400 ₪ דמי-מדור החל משנת 2018.

21
22 24. מנגד, סבורה המשיבה, כי יש לדחות את הערעור על הסף הואיל והוא הוגש ללא עילה או
23 נימוק, ושלא לצורך. עוד טענה המשיבה, כי המערער שילם את החיוב שנקבע בהחלטה
24 מיום 27.05.2020 רק ביום 14.12.2020, לאחר שפתחה הליך גבייה בלשכת ההוצאה-לפועל.
25 לטענת המשיבה, היא עצמה שילמה למערער את סך ההוצאות שקבע בית משפט קמא
26 בפסק-דינו.

27 לטענת המשיבה, צדק בית משפט קמא בפסק-הדין, וקביעותיו ניתנו על בסיס ההלכה
28 הנוהגת, עת נלקחו בחשבון מכלול טענות הצדדים והתשתית הראייתית שהונחה בפני בית
29 המשפט.

30
31 עוד נטען, כי אין ערכאת הערעור נוטה להתערב בקביעות העובדתיות של הערכאה הדיונית,
32 וענייננו אינו נופל בגדרי החריגים שנקבעו לכלל זה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60931-07-20 א נ' ב

תיק חיצוני:

1 עוד ובנוסף נטען, כי סכום המזונות שקבע בית משפט קמא נקבע בהתאם לתשתית
2 הראייתית שהונחה בפניו, לרבות, מצבם הכלכלי של הצדדים, זמני השהות של הילדים עם
3 כל אחד מן הצדדים, והמעבר הכפוי של המערער עם הילדים לצ', תוך ניתוקם של הילדים
4 מאימם ומסבם וסבתם. הואיל והמשיבה היא בת יחידה, כך נטען, ילדיה הם הנכדים
5 היחידים של הוריה, אשר סייעו בגידולם והיו קשורים אליהם ביותר.

6
7 לטענת המשיבה, מ' נתון למסכת הסתה קשה נגדה, אשר בעטיה הוא נמנע מלדבר ולהיפגש
8 עימה, למעט 2 מפגשים שהתקיימו לאור הדיון בבית המשפט המחוזי. לפיכך, סברה
9 המשיבה, כי כלל לא היה מקום לחייבה בתשלום מזונות עבורו. המשיבה לא הגישה ערעור,
10 כך טענה, הואיל וחששה שהמערער יסית את מ' באופן כה חריף נגדה, עד כי מ' כלל לא
11 ירצה להיות עימה בקשר.

12
13 25. בדיון שהתקיים בפנינו חזר המערער על כל הטענות שבערעור ובעיקרי הטיעון, וטען, כי
14 ערעורו נוגע הן להחלטת בית משפט קמא מיום 06.1.2019, והן לשינוי ההחלטה בצורה
15 מהותית מיום 27.05.2020, וזאת בשים-לב לסעיף 81 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב)
16 התשמ"ד – 1984. לטענת המערער, העובדה, שבית משפט קמא פסק הוצאות לטובת
17 המשיבה בהחלטה האמורה, מעידה על הלך-הרוח.

18 עוד טען המערער, כי אין להעלות על הדעת מצב, לפיו עת בין הצדדים הייתה חלוקה
19 שוויונית בזמני השהות של הילדים במתכונת של משמורת משותפת, שילם המערער דמי-
20 מזונות בסך 2,400 ש"ח זה וכעת, כאשר הילדים שוהים במשמורת מלאה שלו, וכי נטל
21 גידולם מוטל עליו, תחויב המשיבה בדמי-מזונות בסך 2,000 ₪ בלבד. לפיכך, סבור
22 המערער, כי על-פי חישוב מתמטי פשוט, יש לחייב את המשיבה בתשלום דמי-מזונות בסך
23 של 4,800 ₪ בתוספת דמי-מדור, ולא להותיר את החיוב על סכום זהה לזה שנקבע בפסיקת
24 המזונות הזמניים.

25
26 לטענת המערער, הגם שבהלכת בע"מ 919 נקבע, כי חלוקת הנטל בין ההורים צריכה להיות
27 שוויונית, ולא כך הוכרעה הסוגיה בענייננו.

28
29 עוד הדגיש המערער, כי הואיל והמשיבה טוענת, כי סך של 70,000 ₪ מתוך כספי הפקדון
30 שברשותה, שייכים לילדים, ברי, כי עליה להעביר סכום זה בשים-לב לכך שהוא נושא
31 בעלות שכר-הדירה של הילדים במשך שלוש שנים. עוד ובנוסף עתר המערער, שהעירבון

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60931-07-20 א נ' ב

תיק חיצוני:

ששילם יוחזר אליו בתום ההליך, ולא יועבר ללשכת ההוצאה-לפועל, הואיל והערעור הוגש בשם הילדים.

26. בא-כוח המשיבה חזר אף הוא על עיקרי הטענות, והדגיש, כי עיקרי הטענות של המערער הוגשו באיחור ניכר ולאחר שהמשיבה הגישה עיקרי טענות מטעמה.

עוד נטען, כי המערער הרחיב חזית בצורה פסולה, עת עתר במקור לפסיקת סך של 4,800 ₪ דמי-מזונות, ובהמשך הוסיף לעתירתו גם את חיוביה של המשיבה בדמי-מזון בסך 2,400 ₪. המערער, כך נטען, אף מתעלם מכך שחיוב המזונות הוא מדין צדקה.

עוד נטען, כי בנוסף לסכומים שהמשיבה מעבירה למערער עבור דמי-מזונות, ומעבר לכל הוצאות החינוך והרפואה, היא גם משלמת מחצית מכל ההוצאות שהמערער מבקש ממנה, כגון: הכנות למבדקים לצה"ל, ושיעורי נהיגה עבור ל'.

דיון והכרעה

27. לאחר שנתתי דעתי לפרוטוקולים של הדיונים שהתקיימו בפני בית משפט קמא, לכל התייעוד הרלוונטי, לפסק-דין של בית משפט קמא, לנימוקי הערעור, לעיקרי הטענות של הצדדים ותיקי המוצגים, לרבות טיעוניהם בעל-פה של הצדדים בדיון שהתקיים בפנינו ביום 11.01.2021, מסקנתי היא שדין הערעור להתקבל חלקית, באופן שייקבע, כי חלף סך של 2,000 ₪ דמי-מזונות שחויבה המשיבה לשלם על-פי פסק-דין של בית משפט קמא, תחויב המשיבה בסך 2,400 ₪ עבור שני הילדים יחד, וכך אציע לעמיתיי.

28. כלל ידוע הוא, כי אין ערכאת הערעור מתערבת בממצאי מהימנות ובקביעות עובדתיות, אשר נקבעו על-ידי הערכאה הדיונית, והיא אינה נכנסת בנעלי הערכאה המבררת בבחינת המערכת הראייתית שנפרשה בפניה. לא כך הם פני הדברים באותם מקרים, בהם בולטת על פני הפסק טעות משפטית שורשית או כשהדברים מופרכים על פניהם ובלתי סבירים (ר' בספרם של ט' חבקין וח' בן-נון **הערעור האזרחי** מהדורה שלישית עמודים 474-475).

אפנה דבריו של כב' השופט ד. מינץ ב-ע"א 8191/16 **דיאליט נ' אברהם הרר** (17.6.2019):

"כאמור, הלכה נושנה היא שאין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתערב

בממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית. זאת, מפני

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60931-07-20 א' נ' ב

תיק חיצוני:

שבידה של הערכאה הדיונית האפשרות להתרשם מהעדים ומחקירתם על
דוכן העדים, ולבחון כל ראיה וחוות-דעת לעומק. התערבות ערכאת
הערעור תיעשה במקרים חריגים וקיצוניים בלבד, כגון מקרים בהם נפל
פגם בהכרעתה של הערכאה הראשונה היורד לשורשו של עניין, או
כשהדברים אינם מבוססים על פניהם (אורי גורן סוגיות בסדר דין אזרחי
1026 (מהדורה שתיים עשרה, 2015); ע"א 4175/12 תעשית אבן וסיד בע"מ
נ' גזיר [פורסם בנבו] (10.3.2014); ע"א 3894/03 דויטש נ' ישראלפלאורס
בע"מ [פורסם בנבו] (23.8.2012)).

נכונים הדברים ביתר-שאת, עת מדובר בסוגית דמי-מזונות, אשר נדונה בערכאה
הדיונית.

ר' דבריו של כב' המשנה לנשיאה (בדימוס), השופט ר. רובינשטיין ב-בע"מ 2045/15
פלוני נ' פלונית (21.05.2015), פסקה י:

"גם לעניין קביעת גובהם של מזונות הילדים, הלכה פסוקה היא כי ככלל לא
תתערב ערכאת הערעור בשיעור מזונות שנקבעו, אשר נגזר מנסיבותיו של
המקרה הקונקרטי...."

וכן דבריו של כב' השופט נ. הנדל ב-בע"מ 7256/19 פלוני נ' פלונית (09.07.2020):

"הבקשה נוגעת לשיעור המזונות שעל המבקש לשלם למשיבה. כלל ידוע הוא כי
ערכאת הערעור לא תיטה להתערב בשיעור המזונות שנקבע בערכאה הדיונית,
שהתרשמה באופן ישיר מן העדים וממכלול הראיות (ראו ע"א 732/88 קמחי נ'
קמחי, פ"ד מג(2) 251, 257 (1989) וההפניות שם), ועל כן מוקנה לה שיקול דעת
רחב בקביעת שיעור המזונות".

חלקן-הארי של השגותיו של המערער נטועות בקביעות העובדתיות שנקבעו בפסק-הדין,
עת עותר הוא להתערבות ערכאת הערעור בקביעות אלו, וזאת אין בידי לעשות, וממילא
בעניין שבפנינו, לא מצאתי, כי נפל פגם היורד לשורשו של עניין בקביעות בית משפט קמא,
באופן המצריך את התערבות ערכאת הערעור, מלבד בסוגיה אחת, כפי שאפרט להלן.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60931-07-20 א נ' ב

תיק חיצוני:

29. ראשית, בל-נשכח, כי ענייננו הוא בשינוי גובה דמי-מזונות נוכח שינוי נסיבות מהותי הואיל והסדרי השהות של הילדים אצל הצדדים השתנו, ואין מדובר בהכרעה ראשונה בגובה דמי-המזונות, ונפקותה של עובדה זו ברורה.

פסיקה עקבית וארוכת-שנים של בית המשפט העליון קבעה, כי בעת שינוי דמי-מזונות נוכח שינוי נסיבות מהותי, בית המשפט אינו פועל בחלל ריק. הואיל והמצב שהיה קיים בעבר הוא נקודת מוצא מחייבת, כך נקבע, יש להידרש רק לאותה סוגיה בה חל שינוי הנסיבות האמור, ואל לו לבית המשפט לבחון את הנתונים מבראשית.

נפנה לדבריו של כב' הנשיא ז"ל, השופט מ. שמגר ב-ע"א 363/81 פייגה נ' פייגה, פ"ד לו(3) 187, פסקה 3:

"מי שמבקש להוכיח גידול בצרכים ושינוי מהותי בהם, כאשר בעבר ניתן פסק-דין בהסכמה, מתחייב עלידי כך בהוכחתו של המצב ששרר בעבר בעת שהגיעו הצדדים להסכמה ובהצבעה על השינוי שחל מאז, אשר אף אותו יש, כמובן, להוכיח. הווה אומר, בית המשפט אינו פועל בחלל ריק, בו פתוח הכול לבדיקה מחדש מראשיתו, וכאילו לא היו קיימות נסיבות, אשר את שינוין מבקשים להוכיח. המצב בעבר הוא בגדר נקודת מוצא מחייבת, והבהרתו היא בגדר חובתו של מי שטוען להתהוותו של שינוי. כל פירוש אחר ל'כך, שצדדים לא יסכימו לעולם להגיע לפשרה או להסכמה, המוליכה לפסק-דין שבהסכמה, פן יהיה פירוש הדבר, כי לא הושג כביכול מאומה, וכי ניתן יהיה לפנות ולבקש למחרת היום, כי ייערך לראשונה "דיון לגופו של ענין בצרכיו והרגליו של התובע".

וכן לדברים שנכתבו זה לא כבר, בהקשר של הלכת בע"מ 919, מפי כב' השופט נ. הנדל ב-בע"מ 7670-18 פלונית נ' פלוני (20.01.2021), פסקה 15:

"שלישית, ראוי לבחון באופן מתוחם את הרכיב הספציפי שבו חל שינוי הנסיבות המהותי, וביחס אליו בלבד להחיל את העקרונות שנקבעו בהלכת בע"מ 919/15, [פורסם בנבו] תוך חתירה, ככל הניתן, וככל שקיימת הצדקה, לצמצום היקף ההתדיינות. ככל שמדובר בשינוי באחד מרכיבי המזונות, אין מקום להחיל את הלכת 919/15 ביחס לכלל סכום המזונות, ולשנות באופן דרמטי את שיעור המזונות שהיה נהוג לאורך זמן, אלא יש

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60931-07-20 א' נ' ב

תיק חיצוני:

לבחון רק את השינוי שחל בפרמטר הספציפי בהתאם להלכת בע"מ

919/15 [פורסם בנבו]. (ההדגשה אינה במקור).

בענייננו, הגם שבית משפט קמא בחן את כל התשתית הראייתית מחדש, לרבות הכנסות הצדדים וצרכי הילדים שלא לצורך, דומה, כי ממצאי בדיקה זו מצביעים על כך שהן צרכי הילדים, והן יחס ההכנסות בין הצדדים כמעט ולא השתנה. ודוק: בפסק-הדין הראשון נקבע, כי הכנסתו של המערער נאמדת ב- 8,000 ₪ לחודש, הכנסות המשיבה ב- 5,500 ₪ נטו לחודש, משמע יחס הכנסות של 59% למערער ו-41% למשיבה, בעוד בפסק-הדין קבע בית משפט קמא, כי יחס הכנסות הצדדים עומד על 44% למשיבה לעומת 56% למערער.

30. בית משפט קמא בחן כדבעי את התשתית הראייתית שהונחה בפניו, וקביעותיו בנוגע ליכולת הכלכלית של הצדדים, יחס ההכנסות ביניהם, וצרכי הילדים הן קביעות עובדתיות הנתועות היטב בתשתית הראייתית האמורה.

לא זו אף זו, בקביעת דמי-המזונות, התחשב בית משפט קמא בזמני השהות של הילדים עם כל אחד מן ההורים, ובעובדה שהמערער הוא זה שנושא במרבית צרכיהם.

ר' פסקה 66 לפסק-הדין:

"כאמור לעיל הקטינים שוהים בחזקתו הבלעדית של האב כאשר זמני השהות עם האם מועטים נכון להיום וכוללים שעות בודדות במהלך יום בשבוע וכן לינה של הקטינה ל' בלבד - לילה אחד בשבוע. כתוצאה מכך האב הוא זה אשר נושא בחלק הארי של צרכיהם של הקטינים, למרות שאין בהכרח חפיפה בין זמני שהות לגובה ההוצאות אותן מוציא הורה על ילדיו הקטינים".

לצד זאת קבע בית משפט קמא, כדין, כי בקביעת דמי-המזונות יש להתחשב בפערים הקיימים בין היכולות הכלכליות של הצדדים לרבות הפערים ברכוש ובהכנסות. עוד ובנוסף נקבע, כי יש גם ליתן את הדעת למעברו החד-צדדי של המערער מר' לצ' יחד עם הילדים, ולהשלכות מעבר זה על המשיבה, הן מן הבחינה הכספית, והן מן הבחינה הנפשית, שעה שהמשיבה נוסעת מידי שבוע מר' לצ' על-מנת לפגוש את הילדים, ומפסידה מידי שבוע יום עבודה. בית משפט קמא אף נתן דעתו למחירים הנפשיים בהם נושאת המשיבה, בשים-לב לנתק שנוצר בינה לבין הילדים נוכח מעבר זה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60931-07-20 א' נ' ב

תיק חיצוני:

ר' פסקה 69 לפסק-הדין:

"טענות האב לאפליה מגדרית אינן לוקחות בחשבון את הפערים שעדיין קיימים בין הצדדים לטובת אב בכל הנוגע להכנסה שוטפת ולרכוש וכן בכל בנוגע להוצאות ולעוגמת הנפש הנגרמת לאם בשל הצורך לקיים מפגשים בצ' ובשל קשיי הקשר בינה לבין הקטין".

בשקלול התשתית הראייתית בכללותה, חייב בית משפט קמא את המשיבה בדמי-מזונות בסך 2,000 ₪ עבור שני הילדים.

גם בפני ערכאת הערעור טען המערער, כי תוצאת פסק-הדין היא פועל יוצא של אפליה מגדרית, וכי מבחינה מתמטית, לא ייתכן מצב לפיו, כאשר זמני השהות של הילדים אצל כל אחד מן הצדדים הייתה במתכונת של משמורת משותפת, שילם המערער 2,400 ש"ח עבור שני הילדים, וכעת כאשר הילדים נמצאים במשמורתו הבלעדית מחויבת המשיבה בדמי-מזונות בסך 2,000 ש"ח בלבד. אין בידי לקבל טענה זו, ודינה להידחות.

כאמור כבר לעיל, התשתית הראייתית שהונחה בפני בית משפט קמא נבחנה היטב, וחלק מן הטענות אף נבדקו שלא לצורך. רוצה לומר, אף בראי בחינה מחודשת ונרחבת של כלל התשתית הראייתית, ושל כלל הנתונים, ולא רק בבחינה "צרה" של שינוי הסדרי השהות של הילדים ממתכונת של משמורת משותפת למשמורת מלאה של המערער, הגיע בית משפט למסקנה בדבר גובה חיובה של המשיבה בדמי-המזונות.

כלל ידוע הוא, כי בחינת החיוב בגובה דמי-המזונות תעשה על-פיו נסיבותיו הפרטניות והייחודיות של הסוגיה המונחת לפתחו של בית המשפט. סבורני, כי בנסיבות העניין שבפנינו יש ליתן את הדעת למספר אבני-בוחן.

האחת, הפערים הקיימים ביכולותיהם הכלכליות של הצדדים, אשר באים לידי ביטוי הן ברכוש והן בפערי ההשתכרות.

השנייה, מעברו החד-צדדי של המערער מר' לצ' יחד עם הילדים, והשלכות מעבר זה על המשיבה, הן מן הבחינה הכספית, והן מן הבחינה הנפשית, שעה שהמשיבה נוסעת מידי שבוע מר' לצ' על-מנת לפגוש את הילדים, ומפסידה מידי שבוע יום עבודה. כמו-כן, יש אף ליתן את הדעת למחירים הנפשיים בהם נושאת המשיבה, בשים-לב לנתק שנוצר בינה לבין

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 20-07-60931 א נ' ב

תיק חיצוני:

הילדים נוכח מעבר זה. בעיקר סבורני, כי לא ניתן דגש מספיק על המחירים הנפשיים שמשלמים הילדים נוכח המציאות הנכוחה, בה קיים נתק כמעט מוחלט בינם לביו אימם, המשיבה, ובינם לבין סביהם.

עוד ובנוסף סבור אני, כי בענייננו, אין מקום לבחינת הסוגיה באמצעות נוסחאות אריתמטיות וחישוב "מתמטי פשוט", כלשונו של המערער, הואיל ודומני, כי כלי-העזר האריתמטיים, עלולים בענייננו לא רק להעמיק את הפערים הכלכליים בין המשיבה לבין המערער, כפי שאלו פורטו בהרחבה לעיל, כי אם גם לפגוע בטובתם של הילדים.

ואפנה לדבריו של כב' השופט ע. פוגלמן בעניין הלכת בע"מ 919, פסקה 126:

"וגם זאת יש לומר. אין מדובר בקביעת נוסחאות אריתמטיות נוקשות הקושרות בין הכנסות ההורים והיקף המשמורת הפיזית המסורה לכל אחד מהם לבין שיעור המזונות. פסיקת המזונות לעולם לא תסמוך אך על "המספרים היבשים" – אם לעניין נתוני ההשתכרות של ההורים, אם לעניין יחס השהייה אצל כל אחד מהם. בטרם יפסוק באופן סופי את סכום המזונות על בית המשפט להוסיף ולהתבונן היטב על התא המשפחתי שלפניו ועל נסיבותיו הפרטניות, ולהבטיח את חלוקת הנטל ההולמת ביותר תנאים אלה. הקביעה תהיה נטועה תמיד במכלול נסיבות העניין, כששיקול העל המנחה אותה הוא טובת הילד ורווחתו בבתי שני ההורים".

זאת ועוד, יש לזכור, כי מעבר לחיובה האמור של המשיבה בדמי-המזונות, חלה עליה חבות נוספת בשיעור של מחצית מהוצאות הבריאות והחינוך החריגות של הילדים, אשר אינן מכוסות על-ידי סל-הבריאות או ביטוח רפואי אחר או על-ידי חוק חינוך חובה.

31. לצד זאת סבורני, כי שגה בית משפט קמא בקביעתו ברכיב דמי-המדור, עת קבע בפסקה 62 לפסק-הדין כהאי לישנא: "באשר לדמי המדור, בהתאם לחוזה השכירות אשר צורף לבקשה, האב נושא כיום בתשלום דמי שכירות חודשיים בגובה 6,500 ₪, על כן החלק המיוחס לצורכי הקטינים בהתאם לפסיקה הוא בשיעור של 40%, בסך של 2600 ₪ לחודש. האב לא עתר לתשלום אחוז זה אלא בקש לאמץ את הסכומים שנפסקו בעבר עת שמשמורת הקטינים הייתה משותפת. מכל מקום האב לא נתן הסבר מניח את הדעת למעבר האב לצ' ולהגדלת הוצאות מדור (האב משלם 6500 ₪ שכר דירה בצ' לעומת שכר

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60931-07-20 א נ' ב

תיק חיצוני:

דירה שמתקבל מהשכרת הנכס שבבעלותו בר' הוא 4500 ₪. יודגש אותו נכס שימש את המשפחה בעבר לפני הגירושין). גם אם ישנם יתרונות שונים לתושבי צ' שאינם קיימים לתושבי ר', דוגמת חניה חינם, הדבר אינו שקול כנגד הפער המוכח והמשמעותי בשכר הדירה בפועל בין שתי הערים, המבטא פער ברמת החיים. איני רואה מקום לחרוג מסכום שהוערך בעבר על ידי המותב הקודם, הינו המדור ואחזקתו מהווה חלק מסך של 2,400 ₪ עבור כל קטין", ואבאר:

ראשית, אציין, כי על אף שכאמור כבר לעיל, עבר המערער עם הילדים מר' לצ' חד-צדדית, מבלי שהדבר יתואם עם המשיבה או יוכרע בבית המשפט, ובאופן הפוגע באופן מובהק בקשר שבין הילדים לבין אימם וסביהם, סבורני, כפי שאף ציינתי ב-עמ"ש 45821-03-20 פלונית נ' פלוני (12.11.2020), פסקה 18 ב', כי: "ככלל, מטרת דמי-המזונות ברורה, והיא אינה טומנת בחובה רכיב עונשי". על בחינת סוגית דמי-מזונות או דמי-המדור להיבחן בבואה של טובת הילדים, שהיא, כידוע, המגדלור לאורו יש להכריע בסוגיה, והיא הגורם בלעדיו אין.

שנית, בניגוד לקביעת בית משפט קמא, לפיה "בהתאם לחוזה השכירות אשר צורף לבקשה, האב נושא כיום בתשלום דמי שכירות חודשיים בגובה 6,500 ₪, על כן החלק המיוחס לצורכי הקטינים בהתאם לפסיקה הוא בשיעור של 40%, בסך של 2600 ₪ לחודש", שהיא קביעה עובדתית גרידא, ובה אין מקום להתערבות ערכאת הערעור, דבריו של בית משפט קמא, כי הואיל והמערער לא נתן הסבר "מניח את הדעת" למעבר זה, אין צורך להתאים את דמי-המדור למצב החדש, היא מסקנה מובהקת.

בענייננו, מדובר לא רק במסקנה שגויה, אשר עלולה לפגוע בילדים, ולחטוא למטרת העל של החיוב בדמי-המזונות או בדמי-המדור, אלא אף בשגיאה משפטית ובשיקול-דעת מוטעה, ולפיכך, ברי, כי בעניין דנן נפתח בפנינו השער להתערב בהכרעת בית משפט קמא.

יפים לענייננו דבריו של כב' השופט י. אלרון ב- ע"פ 229/19 מדינת ישראל נ' פלוני (30.12.2019):

"יחד עם זאת, אחד החריגים הידועים לכלל אי-התערבותה של ערכאת הערעור בממצאי הערכאה הדיונית, הוא כאשר ממצאים אלו מתבססים על שיקולים שבהגיון או מסקנות משפטיות שגויות, להבדיל מהערכת

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 20-07-60931 א נ' ב

תיק חיצוני:

1 מהימנות ברורה וחד משמעית של העדים (ראה, בין היתר: ע"פ 8146/09
2 אבשלום נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 19 (8.9.2011)).

3
4 שלישית, סבור אני, כי בענייננו אף נפלה בפסק-הדין שגיאה לוגית, הואיל ובית משפט קמא
5 הפחית מן החישוב הכולל את אובדן יום העבודה השבועי של המשיבה ואת המחירים
6 הכלכליים להם היא נדרשת בשל נסיעות אלו, פעמיים: פעם אחת בעת חישוב יכולותיה
7 הכלכליות של המשיבה וקביעת דמי-המזונות בשים-לב לפערים הכלכליים בין הצדדים,
8 ובפעם השנייה בעת חישוב דמי-המדור.

9
10 מושכלות ראשונים היא, כי על-מנת להגיע ל"פסוק אמת" בעת פתרון משוואה, יש לשמור
11 על איזון נכון בין חלקיו, הפחתה כפולה משני חלקי המשוואה מביאה בהכרח לתוצאה
12 שגויה, ולפיכך אינה יכולה להוות על כנה.

13
14 אדגיש, שבקביעה זו, אין אני מתערב בקביעותיו העובדתיות של בית משפט קמא, כי אם
15 בכשל הלוגי שנפל בפסק-דינו.

16
17 עוד ובנוסף סבורני, כי יש ליתן את הדעת אף ל"ההשקעה ההורית" של המערער, שעה ששני
18 ילדיו שוהים בביתו ועימו במרבית זמנם, ודומני, כי לא למותר לציין, שגם לכך יש נפקות
19 בענייננו.

20
21 אפנה לדבריו של כב' השופט מ. מזוז בעניין הלכת בע"מ 919, פסקה 8:

22
23 "לדעתי עלינו להותיר שיקול דעת לבית המשפט לחתור ליעד של שוויון מגדרי
24 מהותי בין ההורים בנשיאה בהוצאות הילדים, על ידי כך שלא יהיה מחויב
25 לנוסחאות אריתמטיות נוקשות אלא יוכל לשקול שיקולים שונים העולים
26 ממכלול הנסיבות המשפחתיות לשם השגת היעד האמור. כך בין היתר יוכל בית
27 המשפט לקחת בחשבון לא רק את ימי המשמורת של כל הורה אלא גם את הנטל
28 הריאלי בטיפול בילדים בתוך פרק זמן זה, היינו - כמה מתוך המטלות והצרכים
29 של הילדים מטופלים הלכה למעשה על ידי כל אחד מההורים, וכמה מתוך הזמן
30 שהילד במשמורת ההורה מוקדש בפועל לטיפול בילדים".

31
32 יחד עם זאת אדגיש את המובן מאליו - לצד הזכות הגדולה שנתונה למי מן ההורים, ללא
33 קשר למגדרו, להיות הורה משמורן של ילדיו על כל נדבכיה ומשמעותיה של זכות זו, חלה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60931-07-20 א' נ' ב

תיק חיצוני:

- 1 עליו חובה משמעותית לא פחות – לבנות, לוודא ולשמר את הקשר של הילדים עם ההורה
2 השני. הורה שבמשמורתו, קיים נתק כמעט מוחלט בין הילדים לבין ההורה השני, פוגע
3 בטובתם של ילדיו, וחוטא לתפקידיו כהורה משמורן.
- 4 נוכח כל האמור סבורני, כי יש לקבוע, כי על ההפרש שבין השכרת הדירה בר' לבין שכירות
5 הדירה בצ' (2,000 ₪), יש לחייב את המשיבה במחצית משיעור של 40 אחוזים – החלק
6 המיוחס לילדים, על-פי פסק-דינו של בית משפט קמא, $0.5\% \times 40\% \times 2000$. היינו, יש להורות
7 על חיוב המשיבה בדמי מזונות בסך 2,000 ₪ כקביעת בית משפט קמא, בתוספת 400 ₪
8 דמי-מדור עבור שני הילדים.
9
- 10 32. לא מצאתי ממש בטענת המערער, לפיה שגה בית משפט קמא עת קבע ביום 06.10.2019, כי
11 על המשיבה לשלם למערער דמי-מזונות החל מיום 22.09.2019, וביום 27.05.2020 שינה את
12 החלטתו המקורית, ואישר את החלטת רשמת ההוצאה-לפועל מיום 07.05.2020, ולפיה על
13 המשיבה לשלם את דמי-המזונות בגין חודש ספטמבר 2019, החל מיום 22.09.2019, וזאת
14 שעה שאין הלימה בין ההחלטות.
15
- 16 נהפוך הוא- סבורני, כי קיימת הלימה בין שתי ההחלטות האמורות של בית משפט קמא
17 ולפיכך, יש לדחות את עתירת המערער לבטל את החלטתו של בית משפט קמא מיום
18 27.05.2020, לרבות את פסיקת ההוצאות בסך 1,000 ₪, ולקבוע, כי המזונות בסך 2,000
19 ישולמו החל מיום 22.09.2019, ולא באופן יחסי.
20
- 21 נוכח כל האמור לעיל, אציע לחברי לקבל את ערעורו של המערער חלקית, באופן שייקבע,
22 כי חלף סך של 2,000 ₪ דמי-מזונות שחויבה המשיבה לשלם על-פי פסק-דינו של בית משפט
23 קמא, תחויב המשיבה בסך 2,400 ₪ עבור שני הילדים יחד. יתר רכיבי פסק-הדין יותרו על
24 כנם.
25
- 26 בנסיבות האמורות, סבורני, אציע לחברי לחייב את המשיבה לשלם למערער סכום כולל
27 של 2,000 ש"ח (כולל מע"מ).
28
29

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 20-07-60931 א נ' ב

תיק חיצוני:

סארי ג'יוסי, שופט [אב"ד]

1

2

3

4

השופט מאזן דאוד:

5 פסק הדין בעניין הלכת בע"מ 919/15 קבע בהתייחס לחלוקת מזונות ילדים בגילאים 6-15
6 בין הורים יהודים, כך שני ההורים חבים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך
7 שהחלוקה ביניהם תקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות העומדים
8 לרשותם, לרבות שכר עבודה, בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל, ובשים לב למכלול
9 נסיבות המקרה.

10

11 כאשר מי מהורים מחליט להעתיק מקום המגורים באופן חד צדדי, כפי שנעשה במקרנו, יש
12 להתחשב בהוצאות שנגרמו להורה האחר בגין מעבר זה כחלק מנסיבות המקרה וכשיקול
13 שעלול להשפיע, לטעמי, על חלוקת נטל תשלום המזונות בין ההורים, מבלי שהדבר יהווה
14 רכיב עונשי אלא חלק "ממכלול נסיבות המקרה" שיש מקום לשקלל בעת קביעת שיעור
15 המזונות.

16 במקרנו שוכנעתי כפי שציין חברי כי בית משפט קמא בשאלת המדור התחשב, בכפל יש
17 לציין, בהוצאות שנגרמו למשיבה (הפסדי שכר והוצאות נסיעה) בגין מעבר המגורים לאזור
18 המרכז, כפי שציין חברי בפסקה 31, אי לכך הנני מצטרף לתוצאה ומסכים לה.

19

מאזן דאוד, שופט

20

21

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60931-07-20 א נ' ב

תיק חיצוני:

השופטת אספרנצה אלון:

אני מסכימה.

אספרנצה אלון, שופטת

הוחלט כאמור בפסק-דינו של השופט ס. ג'יוסי.

אנו מחייבים את המשיבה לשלם למערער הוצאות בסכום כולל של 2,000 ₪.

ככל שהופקד עירבון, המזכירות תשיבו למערער.

מותר לפרסום לאחר מחיקת שמות הצדדים ופרטים מזהים.

ניתן היום, ט' אייר תשפ"א, 21 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.

מאזן דארד, שופט

אספרנצה אלון, שופטת

סארי ג'יוסי, שופט [אב"ד]

שופט מאזן דארד

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60931-07-20 א' נ' ב

תיק חיצוני:

1
2